

Biografia

Pere Canturri i Montanya

Va néixer el 28 d'abril del 1935 a Fhasa, Encamp, i batejat a Escaldes, fill de Pere Canturri i Tomàs de Cal Germà de Sant Julià de Lòria i de Maria Montanya i Bernaus de Cal Calones d'Andorra la Vella, era el primer dels quatre germans al qual seguien el Josep, el Joan i el Miquel Angel.

Els seus padrins paterns foren en Pere Canturri, tractant de mules i Maria Tomàs. Els seus padrins materns foren en Miquel Montanya (carnisser) i Dolors Bernaus.

En la seva infància va resseguir diverses Parròquies.

A Fhasa la mare hi feia de secretària del Sr. Würth i el pare hi feia de comptable. Vivien a la casa de l'altre costat del riu amb els Llop, els Castellet i els Bellera.

Després de viure uns anys a Fhasa es varen traslladar a un pis d'Escaldes, vora la Carretera General a Ca la Felícia prop del Bar Burgos on hi varen estar uns dos anys. Després varen passar cap a Sant Julià a l'edifici del Coto Club vora l'Hotel Pol on hi van passar uns 6 anys.

Alguns estius els passà al Pas de la Casa en el refugi Calones de la família de la mare.

Als 14 o 15 anys va crear amb uns amics el Club dels Isards d'Andorra. Va estudiar magisteri a Lleida obtenint el títol de mestre el 1956, on va conèixer la que seria la seva dona, Rosita Campos i Abella, amb la que es va casar el 1957 i amb la que ha tingut dos fills, el Pere i el Miquel.

Va exercir de mestre a Arinsal entre 1957 i el 1959 sent contractat primer pel Quart d'Arinsal i després pel Govern d'Espanya.

El 1959 va entrar a l'administració pública del Consell General com a comptable.

L'any 1960 va descobrir el primer jaciment prehistòric d'Andorra a la Balma de la Margineda, creant els Serveis d'Arqueologia del Consell General, dels quals en va ser el director.

De 1960 a 1963 va ser secretari de la Junta de Cultura i del 1963 al 1977 secretari del Departament de Qüestions Socials.

Entre 1960 i 1970 dirigí la construcció dels estands d'Andorra a Barcelona, Múrcia, Sevilla, Burdeos i Perpinyà, així com la reconstrucció del Molí de Consuegra a La Mancha.

El 1962 i a instàncies del Síndic Julià Reig es va fer càrrec de tirar endavant els Campaments del MI Consell General seguint la

filosofia del moviment escolta, dels Minyons de Montanya, els Boy Scouts i els Eclaireurs de França. Varen ser els primers campaments mixtes i es van fer el primer i segon any a l'Aldosa amb 50-60 nois i noies. En aquesta primera edició els van anar a veure uns escoltes belgues i aquests varen gestionar que poguessin entrar a l'escoltisme mundial al cap d'un any i després de fer la promesa dels Boy Scouts davant d'uns senyors vinguts d'Escòcia.

El tercer any es varen fer a Engolasters després també a Ordino i Arinsal on es van acabar el 1972 amb uns 150 nois i noies, deu anys després d'iniciar-se.

Fins l'any 1975 va fer diversos cursos d'història per la UNED.

Entre 1977 i 1985 va treballar pel Patrimoni Artístic Nacional fent recerca sobre la prehistòria i l'edat mitjana d'Andorra.

Participà en el descobriment dels gravats prehistòrics de la Roca de les Bruixes de Prats (1962), del Solà del Pui a La Massana (1963) i dels de Montalari (1966), de les pintures romàniques de La Cortinada (1968) i Nagol (1981) i dirigí la restauració dels monuments de Sant Andreu del Prat del Campanar d'Arinsal (1971-72) de Sant Cerni de Nagol (1977-78), St. Romà de les Bons (1978-79), Sant Vicenç d'Enclar (1979-82), Sant Martí de Nagol (1981-83), la Casa d'Areny-Plandolit sent director del museu (1985-94), i de la farga Rossell i els meners de Ransol (1997).

Pronuncià conferències per a la Societat Andorrana de Ciències, l'Institut d'Estudis Andorrans, l'Institut des Hautes Etudes de Bèlgica, el Centre d'Estudis Catalans de la Sorbona, l'Institut d'Estudis Catalans, el Centre de la Cultura Catalana i Velles Cases Andorranes, entre altres.

Fou membre de l'Académie du Languedoc (1983), i membre de la Comissió Nacional Andorrana de la UNESCO, del Consell Assessor del Patrimoni Cultural d'Andorra, del Patronat de la Fundació Caixabank, soci d'honor del Centre de la Cultura Catalana i Premi Àgora Cultural del Principat d'Andorra (2010).

Fou Conseller del Comú d'Andorra la Vella (1980-88), ministre d'Afers Socials i Cultura del Govern (1994-97) i ministre de Cultura (1997-98) i finalment Raonador del ciutadà (2004-11).

Morí el 27 de novembre del 2015 a Andorra la Vella.

La seva abundosa bibliografia es presenta annexa.